

Svar afgivet på Kommissionens vegne af João de Deus Pinheiro

(26. november 1997)

1. Kommissionen er stærkt bekymret over de forhold som børn i verdens tredjelande lever under, både helt generelt og mere specifikt over de mange former for udnyttelse af børn, herunder som tvungen arbejdskraft og sågar som slaver. Den går fuldt ind for Fællesskabets standpunkt som dette blev udtrykt over for De Forenede Nationers Menneskerettighedskommission. Heri fordømmer man de alvorlige forbrydelser der begås mod børn, og appellerer indtrængende til alle de lande der har undertegnet konventionen om børns rettigheder, om hurtigst muligt at ratificere denne konvention og iværksætte den overalt og uden forbehold. Kommissionen slår igen fast at det må være højeste mål for alle at få sat en stopper for udnyttelse af børn som slaver eller til seksuelle formål.
2. Specifikt hvad angår situationen i Afrika skal Kommissionen gøre opmærksom på at et af de fundamentale elementer i den reviderede fjerde Lomé-konvention er kravet om at menneskerettighederne og demokratiets og retsstatens principper skal overholdes. I denne sammenhæng indgår udnyttelse af børn som slaver.
3. Kommissionen skønner at det i denne forbindelse er af allerstørste vigtighed at få iværksat positive foranstaltninger, blandt andet på uddannelsesområdet. Kommissionen finansierer allerede som led i udviklingsprogrammerne forskellige projekter der tager sigte på at give børn bedre levevilkår i de forskellige lande, og den agter at fortsætte ad samme spor i samarbejdet med de internationale organisationer og NGO'erne.

(98/C 158/120)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3368/97

af Kirsi Piha (PPE) til Kommissionen

(22. oktober 1997)

Om: Sikring af finansieringen af udvidelsen

Kommissionens Agenda 2000-dokument påpeger i afsnittet om finansiering af udvidelsen, at betalingsandelene for de nuværende medlemslande ikke må overstige 1,27% af bruttonationalproduktet. Selvom den kraftige økonomiske vækst giver mulighed for øgede midler, der kan anvendes til strukturelle reformer af støttepolitikken, virker vurderingen af, at den nuværende finansiering er tilstrækkelig, overoptimistisk.

Den seneste tids drøftelser både i Rådet og i Europa-Parlamentet viser, at det er urealistisk at forvente, at tiltrædelsesforhandlingerne vil blive påbegyndt i den 5+1-form, som Kommissionen foreslår. Dette indebærer, at den samlede finansieringsplan på mellemlang og lang sigt vil afvige væsentligt fra Kommissionens nuværende prognoser.

Mener Kommissionen, at den samlede finansieringsramme under alle omstændigheder kan holdes inden for de rammer, som præsenteres i Agenda 2000? Hvordan har Kommissionen forberedt sig, og hvordan vil den i fremtiden forberede sig på en situation, hvor de nuværende prognoser for finansieringen måske kan vise sig at være undervurderede?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Erkki Liikanen

(9. december 1997)

Kommissionen beskriver i sin meddelelse »Agenda 2000«⁽¹⁾ under hvilke betingelser, den anser det for muligt at finansiere både Fællesskabets politikker og integrationen af de første ansøgerlande uden at overskride det nuværende loft for egne indtægter på 1,27 % af BNI, samtidig med at der stadig er en margin til rådighed under dette loft. Da loftet bliver beregnet for det samlede Fællesskab, vil det efter udvidelsen derfor også blive beregnet efter BNI for det udvidede Fællesskab.

Den samlede finansieringsramme, der er præsenteret i »Agenda 2000«, er dog baseret på visse forudsætninger (antal ansøgerlande, tiltrædelsestidspunkt, nærmere vilkår). De er især baseret på, at fem ansøgerlande fra Central- og Østeuropa og Cypren tiltræder EU i 2002. Sker udvidelsen under helt andre betingelser end dem Kommissionen forudser, må man ændre beløbene i den finansielle del af »Agenda 2000«.

⁽¹⁾ KOM(97) 2000.